

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobců: a) P. K., b) JUDr. P. K., c) JUDr. F. K., d) J. J., e) A. N., f) J. L., g) S. S., h) JUDr. P. K., všichni zastoupeni Mgr. Karlem Neubertem, advokátem, se sídlem Hálkova 4, Třebíč, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2004, č. j. 10 Ca 69/2004 - 8,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) napadají včas podanou kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze blíže označené v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. a) a § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jejich žaloba proti rozhodnutím (rozkazům) žalovaného.

V odůvodnění kasační stížnosti zástupce stěžovatelů uvádí, že mu bylo doručeno usnesení ze dne 10. 6. 2004, kterým mu na základě jeho žádosti byla prodloužena lhůta k odstranění vad žaloby do 30. 6. 2004. Jeho zdravotní potíže však způsobily, že byl znovu v pracovní neschopnosti, a to od 21. 6. až do 13. 7. 2004, což dokládá lékařským potvrzením o pracovní neschopnosti. Ihned po návratu do kanceláře, tedy dne 13. 7. 2004, vyhotovil předmětné doplnění žaloby, které okamžitě zaslal městskému soudu. Domníval se,

že požadavek soudu v termínu, byť pozdějším, splnil. Domnívá se, že ze subjektivních i objektivních důvodů nebyl schopen dodržet soudem stanovenou lhůtu, a proto žádá, aby Nejvyšší správní soud z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že dle jeho názoru bylo napadené usnesení vydáno v souladu se zákonem, neboť žalobci ve lhůtě stanovené soudem neodstranili vady žalobního návrhu a v řízení nebylo možno pro tento nedostatek pokračovat. K doplnění žaloby doručeném soudu po marném uplynutí lhůty nemohl soud již přihlédnout. Proto žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zejména zjistil, že zástupce stěžovatelů podal dne 8. 4. 2004 k Městskému soudu žalobu o určení nezákonnosti rozkazů, kterými byli jednotliví stěžovatelé propuštěni ze služebního poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti. Usnesením ze dne 27. 4. 2004, které bylo zástupci stěžovatelů doručeno dne 30. 4. 2004, byl tento vyzván, aby do 10 dnů od doručení tohoto usnesení písemně odstranil nedostatky žaloby v usnesení podrobně specifikované. Podáním doručeným soudu dne 3. 6. 2004 zástupce stěžovatelů požádal o prodloužení lhůty k odstranění nedostatků žaloby o 30 dnů, jelikož byl dlouhodobě nemocen a v důsledku toho je velice pracovní zaneprázdněn. Usnesením ze dne 10. 6. 2004, doručeným dne 16. 6. 2004, městský soud žádosti vyhověl a lhůtu k odstranění nedostatků vad žaloby stanovil do 30. 6. 2004. Dne 14. 7. 2004 vydal Městský soud v Praze usnesení č. j. 10 Ca 69/2004 - 8, kterým žalobu odmítl, neboť nedostatky žaloby nebyly odstraněny ani do 30. 6. 2004. Téhož dne bylo soudu doručeno doplnění žaloby.

Kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelé byli účastníky řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), stěžovatelé jsou zastoupeni advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a kasační stížnost je přípustná, neboť stěžovatelé uplatňují kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodu uplatněného v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

V přezkoumávané věci nebylo nijak zpochybněno, že žaloba trpěla vadami, které bylo třeba odstranit. Odstraňuje-li soud vady žaloby, potom musí žalobce vždy k odstranění těchto vad vyzvat, stanovit mu k jejich odstranění přiměřenou lhůtu a poučit jej jednak o následcích nesplnění této výzvy a jednak o tom, jak má vadu odstranit. Toto poučení přitom musí být konkrétní a diferencované v závislosti na individuální charakteristice žalobce, vůči němuž směřuje (k tomu srov. rozhodnutí publikované pod č. 534/2005 Sb. NSS). Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že městský soud takto postupoval a vyšel zástupci stěžovatelů vstříc i v okamžiku, kdy po marném uplynutí soudem stanovené lhůty požádal o její prodloužení z důvodu předchozí zdravotní neschopnosti a z toho plynoucí velké pracovní zaneprázdněnosti. Pokud i prodloužená lhůta uplynula marně a zástupce stěžovatelů její zmeškání nijak neomluvil ani nepožádal o její opětovné prodloužení, pak nelze soudu vytýkat, že žalobu v souladu s § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) odmítl. Na výše uvedeném nic nemění ani skutečnost, že zástupce stěžovatelů byl ve dnech 21. 6. – 12. 7. 2004 opětovně v pracovní neschopnosti, neboť usnesení o prodloužení lhůty do 30. 6. 2004 mu bylo doručeno dne 16. 6. 2004, a on si proto musel být vědom možných následků, pokud soudem stanovenou lhůtu nedodrží ani soudu takto podstatné skutečnosti nesdělí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatelé, kteří neměli v tomto soudním řízení úspěch, nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.) a žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu